

wych, na których mogą być zatrudnione pielęgniarki i położne:

- 1) w wydziałach zdrowia prezydiów wojewódzkich rad narodowych (Zarządach Służby Zdrowia Prezydiów Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi):
    - a) starszy instruktor pielęgniarstwa,
    - b) starszy instruktor położna,
    - c) instruktor pielęgniarstwa,
    - d) instruktor położna;
  - 2) w wydziałach zdrowia prezydiów powiatowych (miejskich w miastach stanowiących powiaty, dzielnicowych) rad narodowych:
    - a) instruktor pielęgniarstwa,
    - b) instruktor położna.
2. Ustala się następujące dodatki funkcyjne dla pielęgniarek i położnych, zatrudnionych na wyżej wymienionych

stanowiskach w wydziałach zdrowia (zarządach służby zdrowia) prezydiów rad narodowych:

- 1) w wydziałach zdrowia prezydiów wojewódzkich rad narodowych (Zarządach Służby Zdrowia Prezydiów Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi):
  - a) starszy instruktor pielęgniarstwa, starszy instruktor położna 300 zł,
  - b) instruktor pielęgniarstwa, instruktor położna 200 zł;
- 2) w wydziałach zdrowia prezydiów powiatowych (miejskich w miastach stanowiących powiaty, dzielnicowych) rad narodowych:
  - a) instruktor pielęgniarstwa 200 zł,
  - b) instruktor położna 200 zł.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1956 r.

Minister Zdrowia: *J. Sztachelski*

753

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 9 lipca 1956 r.

w sprawie zasad obliczania stażu pracy niższego personelu oraz niektórych pracowników administracyjnych i obsługi zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia.

Na podstawie § 5 ust. 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1956 r. w sprawie uposażenia niższego personelu oraz niektórych pracowników administracyjnych i obsługi zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia (Dz. U. Nr 23, poz. 109) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie dotyczy obliczania okresów pracy, stanowiących podstawę przyznania stawki uposażenia pracownikom objętym przepisami powołanego na wstępie rozporządzenia, zwanym dalej „pracownikami”.

2. Użyte w zarządzeniu określenie „staż pracy” oznacza okres pracy stanowiący podstawę przyznania pracownikowi stawki uposażenia.

§ 2. 1. Do stażu pracy zalicza się następujące okresy:

- 1) okresy zatrudnienia na danym stanowisku w tym samym zakładzie społecznym służby zdrowia;
- 2) okresy zatrudnienia na takim samym stanowisku w innym zakładzie pracy;
- 3) okresy przerw w zatrudnieniu na danym stanowisku w związku z odbywaniem zasadniczej służby wojskowej lub służby wojskowej w rezerwie.

2. Okresy zatrudnienia określone w ust. 1 pkt 1 i 2 nie mogą być zaliczone, jeżeli między rozpoczęciem aktualnego zatrudnienia a pracą wykonywaną uprzednio była przerwa wynosząca powyżej 1 roku.

§ 3. 1. Salowym, noszowym, pomocom laboratoryjnym, pomocą dentystycznym, dezynfektorom i sterylizatorom, wykazującym należyte kwalifikacje, do stażu pracy wlicza się ponadto następujące okresy zatrudnienia w zakładach służby zdrowia:

- 1) salowym — okresy poprzedniego zatrudnienia na stanowisku noszowego, sprzątaczkę, łazienkowego i pomocy łazienkowego;
- 2) noszowym — okresy poprzedniego zatrudnienia na stanowisku salowej, łazienkowego i pomocy łazienkowego;

3) pomocom laboratoryjnym — okresy poprzedniego zatrudnienia na stanowisku przyuczonego sterylizatora, przyuczonego dezynfektora, salowej i sprzątaczkę w laboratorium;

4) pomocom dentystycznym — okresy poprzedniego zatrudnienia na stanowisku pielęgniarki przyuczonej, sterylizatora przyuczonego i przyuczonego laboranta medycznego;

5) dezynfektorom — okresy poprzedniego zatrudnienia na stanowisku przyuczonej pielęgniarki, przyuczonego dezynfektora, przyuczonego laboranta medycznego i pomocy laboratoryjnej;

6) sterylizatorom — okresy poprzedniego zatrudnienia na stanowisku sterylizatora przyuczonego, pielęgniarki przyuczonej, przyuczonego laboranta medycznego i pomocy laboratoryjnej.

2. Organ uprawniony do zawierania umów o pracę może zaliczyć do stażu pracy: salowym, noszowym, pomocom laboratoryjnym, pomocom dentystycznym, dezynfektorom i sterylizatorom inne niż wymienione w ust. 1. uprzednie okresy zatrudnienia o podobnym charakterze w zakładach służby zdrowia, a także połowę okresu zatrudnienia w innych zakładach pracy, jeżeli wykonywali czynności odpowiadające swoim charakterem czynnościom wykonywanym w zakładach służby zdrowia z uwzględnieniem przepisu § 2 ust. 2. Okresy pracy poza zakładami służby zdrowia muszą być udokumentowane świadectwami urzędowymi.

§ 4. Organ uprawniony do zawierania umów o pracę w porozumieniu z właściwym organem związku zawodowego może zaliczyć do stażu pracy okresy oddelegowania do prac społecznych i inne uzasadnione przerwy w zatrudnieniu, jeżeli okresy przed przerwą i po przerwie są zaliczone do stażu pracy. Okresy uzasadnionych przerw w zatrudnieniu mogą być zaliczone, jeżeli nie przekraczają 3 miesięcy.

§ 5. 1. Obliczenia stażu pracy dokonuje się w karcie obliczeniowej stażu pracy stosując odpowiednio wzór stanowiący załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Zdrowia z dnia

8 listopada 1954 r. w sprawie zasad obliczania stażu pracy lekarzy i lekarzy dentystów (Monitor Polski Nr 106, poz. 1414).

2. Kartę obliczeniową stażu pracy obowiązana jest prowadzić komórka kadrowa, właściwa dla zakładu społecznego służby zdrowia, w którym pracownik jest zatrudniony.

3. W razie przejścia pracownika do innego zakładu społecznego służby zdrowia komórka kadrowa przekazuje kartę obliczeniową stażu pracy wraz z załącznikami do nowego miejsca zatrudnienia.

§ 6. 1. Podstawę wpisu do karty obliczeniowej stażu pracy stanowią:

- 1) co do okresu pracy w danym zakładzie — umowa o pracę;
- 2) co do okresu pracy w innym zakładzie pracy — zaświadczenie właściwej komórki kadrowej;

3) co do okresu odbywania służby wojskowej — zaświadczenie właściwego organu wojskowego;

4) co do okresu oddelegowania do prac społecznych oraz okresu zaliczenia przerw w pracy do 3 miesięcy — decyzja właściwego organu (§ 4).

2. Dokumenty wymienione w ust. 1 powinny być przez kierownika komórki kadrowej, prowadzącej kartę obliczeniową, załączone do karty obliczeniowej stażu pracy w oryginałach lub uwierzytelnionych odpisach.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 czerwca 1956 r.

Minister Zdrowia: J. Sztachelski

754

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 9 lipca 1956 r.

w sprawie warunków zatrudnienia, przy których praca salowych i uczniów w zawodzie połączona jest z narażeniem na działanie promieni Roentgena, ciał promieniotwórczych oraz fal elektromagnetycznych.

Na podstawie § 6 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1956 r. w sprawie uposażenia niższego personelu oraz niektórych pracowników administracyjnych i obsługi zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia (Dz. U. Nr 23, poz. 109) zarządza się, co następuje:

§ 1. Użyte w niniejszym zarządzeniu określenie „rozporządzenie” oznacza rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1956 r. w sprawie uposażenia niższego personelu oraz niektórych pracowników administracyjnych i obsługi zatrudnionych w zakładach społecznych służby zdrowia (Dz. U. Nr 23, poz. 109).

§ 2. 1. Salowym zatrudnionym bezpośrednio przy obsłudze chorych leczonych radem lub innymi ciałami promieniotwórczymi przysługuje uposażenie zasadnicze według zasad określonych w § 6 ust. 1 pkt 1 lit. a) oraz ust. 3 pkt 1 rozporządzenia, jak również dodatek specjalny w wysokości 30% uposażenia zasadniczego (§ 8 pkt 4 rozporządzenia).

2. Przez zatrudnienie salowej bezpośrednio przy obsłudze chorych leczonych radem lub innymi ciałami promieniotwórczymi należy rozumieć takie zatrudnienie, w ramach którego salowa wykonuje swe podstawowe obowiązki w pomieszczeniach przeznaczonych wyłącznie dla chorych z opatrunkami z radu lub opatrunkami z innych ciał promieniotwórczych.

3. Dorywcze wykonywanie czynności określonych w ust. 2 nie stanowi podstawy do zastosowania przepisu ust. 1.

§ 3. 1. Salowym i uczniom w zawodzie zatrudnionym w zakładach (pracowniach) rentgenologicznych i fizjoterapeutycznych przysługuje uposażenie zasadnicze według zasad określonych w § 6 ust. 1 pkt 1 lit. b) oraz ust. 3 pkt 1 rozporządzenia, jak również dodatek specjalny w wysokości określonej w § 11 rozporządzenia.

2. Przez zakład (pracownię) rentgenologiczny rozumie się komórkę organizacyjną, wyposażoną w urządzenia rentgeno-

wskie i przeznaczoną wyłącznie do leczenia lub rozpoznawania chorób przy pomocy promieni Roentgena. Za zakład (pracownię) rentgenologiczny nie może być uważana w szczególności komórka organizacyjna (oddział szpitalny, gabinet lekarsko-dentystyczny) wyposażona w aparat rentgenowski, stosowany dorywczo w związku z dokonywanymi zabiegami.

3. Przez „zatrudnienie w zakładzie (pracowni) rentgenologicznym” rozumie się wykonywanie przez salową lub ucznia w zawodzie swych podstawowych czynności w zakładzie wymienionym w ust. 1 w czasie działania urządzeń rentgenowskich.

4. Przez „zakład (pracownię) fizjoterapeutyczny” rozumie się komórkę organizacyjną wyposażoną wyłącznie w aparaty służące do zabiegów fizjoterapeutycznych (np. diatermia krótko- i długofalowa, aparaty ultradźwiękowe, lampa kwarcowa, sollux, infrarouge, lampa Kromajera, aparaty do elektrycznych kąpielii dwu- i czterokomorowych, świetlanki itp.), przeznaczone do leczenia chorób przy pomocy promieni i fal elektromagnetycznych. Za „zakład (pracownię) fizjoterapeutyczny” nie może być uważana komórka organizacyjna (oddział szpitalny, gabinet lekarski) wyposażona w aparaty wyszczególnione wyżej stosowane dorywczo.

5. Przez „zatrudnienie w zakładzie (pracowni) fizjoterapeutycznym” rozumie się wykonywanie przez salową lub ucznia w zawodzie swych podstawowych czynności w zakładzie wymienionym w ust. 4 w czasie działania urządzeń.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 czerwca 1956 r.

Minister Zdrowia: J. Sztachelski